

Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου; Ποιος είναι ο αγγέλλων; (Δήμητρα Κούκουρα, Καθηγήτρια Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.)

/ [Πεμπουσία](#)

(Προηγούμενη δημοσίευση <http://bitly.com/2bHlHox>)

«Μετέχοντες στη Θεία Εύχαριστία καί δεόμενοι υπέρ τῆς οἰκουμένης ὀφείλουμε....»

Στο μήνυμα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου ως αγγελιαφόροι της είδησης υπονοούνται όλα τα μέλη της ευχαριστιακής κοινότητας, κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί, άνδρες και γυναίκες, οι εντεταλμένοι στη διακονία του ευαγγελισμού με ποικίλες ιδιότητες: κήρυκες, κατηχητές, διδάσκαλοι. Όμως, κατά την ποικιλία των χαρισμάτων, οι Επίσκοποι και οι πρεσβύτεροι έχουν την κύρια ευθύνη, συνεχίζοντας το έργο των Αποστόλων. Η ευχή της χειροτονίας του πρεσβυτέρου και του Επισκόπου και οι κανόνες της Εκκλησίας είναι καθοριστικοί[8].

Η γνώση του σύγχρονου κόσμου, η συνειδητοποίηση του συγκεκριμένου ρόλου της θρησκείας στο περιθώριο του δημόσιου βίου, η ενημέρωση για τα επιτεύγματα των φυσικών επιστημών, η εξοικείωση με την κοινωνική και οικονομική ορολογία και τα νέα ήθη που διαμορφώνονται από την παγκοσμιοποίηση, κρίνονται ως αναγκαίες προϋποθέσεις για την κωδικοποίηση και την πρόσληψη του μηνύματος του ευαγγελίου.

Διαφορετικά, όπως επισημαίνεται, οι ευαγγελιζόμενοι την ειρήνη θα απευθύνονται σε ανθρώπους μιας άλλης παρωχημένης εποχής.

Οι προϋποθέσεις είναι αναγκαίες για να γίνει κατανοητός ο αδιαμφισβήτητος ρόλος της εκκλησίας για τη συνοχή και πρόοδο της κοινωνίας με το φιλανθρωπικό και μορφωτικό της έργο και την καλλιέργεια των ηθικών αξιών. Δεν είναι όμως επαρκείς, γιατί η μαρτυρία του ευαγγελίου δεν είναι μόνον μία ομιλητική διαδικασία μεταξύ διανοουμένων που χαράσσουν μία αποτελεσματική κοινωνική πολιτική. Η καινούρια είδηση δεν μεταδίδεται από ένα ανθρώπινο εγκέφαλο σε έναν άλλον. Αλλά από έναν άνθρωπο που ο ίδιος ζει την αγάπη του Χριστού και ακολουθεί τα βήματά του. Με απλότητα, ταπεινοφροσύνη, καλοσύνη, κατανόηση και υπομονή καλεί «τους κοπιώντες και πεφορτισμένους (Μτθ 11:28) στον Ιησού που θα τους ελαφρώσει από το φορτίο τους.

Αυτού του είδους η μαρτυρία με κανέναν τρόπο δεν υπαινίσσεται την αμάθεια ή την ημιμάθεια, τη φυγοπονία για τη γνώση και τη σπουδή. Απλώς υπογραμμίζει τα αυτονόητα για αυτήν την αποστολή επί τα ίχνη του Ιησού: αγιότητα βίου, φλογερή πίστη, θυσιαστικό ήθος, φωτισμένο νου, ανοικτούς ορίζοντες και διαρκή προσευχή. Τονίζει την αδιάκοπη μέριμνα του ευαγγελιστή να συντονίζει το μήνυμα στις ειδικές συχνότητες της ανθρώπινης καρδιάς που αγωνιά για την αλήθεια, την αγάπη, την ειρήνη και τη δικαιοσύνη. Η πρόσληψη και η καρποφορία της είδησης είναι στη συνέχεια έργο της χάριτος του Θεού και της ανθρώπινης συνεργίας.

Πηγή: Θεολογικά Δρώμενα

[\[8\]](#) 58^{ος} των Αποστόλων, 19^{ος} της Πενθέκτης, Ευχή χειροτονίας πρεσβυτέρου: Ὁ Θεός, ὁ μέγας ...πλήρωσον τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς ἵνα γένηται ἄξιος παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου, κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας σου, ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου..». Ευχή χειροτονίας επισκόπου: «Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ... σύ, Χριστέ, καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα

οίκονόμον τῆς ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποιήσον μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ ἵνα, ... παραστῆ τῷ Βήματί σου ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου».